

د ټولني د افرادو په تربيت کې د جمعي د خطبې رول

پوهنوال سيدابوبکر هاشمي

اسلامي ثقافت خانگه، شرعياتو پوهنځي، کابل پوهنتون
کابل، افغانستان

ایمیل: abubaker_hashimi@yahoo.com

چکیده

دغه څېړنه ډیر مهم او با ارزښته مطالب لري، چې لومړی برخه یې سریزه، دویمه برخه کې د خطبې ارکان څېړل شوي او په دریمه برخه کې د خطبې په اجزاوو بحث شوی، په څلورمه برخه کې یې د یوې بڼې او مفیدې خطبې څانگه تیاوې شرحه شوې دي. په پنځمه برخه کې د ټولني د افرادو په روزنه کې د خطبې رول تر څېړنې لاندې نیول شوی دی. د مقالې په شپږمه برخه کې د یو ښه خطیب صفتونه او ورپسې د مخاطبینو مسؤولیت څېړل شوی دی او په پایله کې لاس ته راوړنې، پایله او د هغو اخځونو یادونه شوې، چې په دې څېړنه کې ترې گټه اخیستل شوې ده. په دغه څېړنه کې د توصیفی، تحلیلي میتودونو څخه کار اخیستل شوی.

کلیدي کلمې: جمعه؛ خطبه؛ اعتدال؛ روزنه؛ خطیب؛ مخاطب؛ اصلاح

The Role of the Friday Khutbah in the Moral and Ethical Upbringing of Society's Individuals

Sayed Abubaker Hashimi

Department of Islamic Culture, Faculty of Sharia, Kabul University, Kabul, Afghanistan

Email: abubaker_hashimi@yahoo.com

Abstract

This study includes highly important and valuable topics, starting with an introduction. In the second section, the sermon (Khutbah) and its pillars are examined. The third section discusses the components of the sermon, including the introduction, the main text, and the conclusion. The fourth section elaborates on the characteristics of a good and effective sermon. The fifth section focuses on the role of the sermon in shaping and educating the individuals of society. In the sixth section, the qualities of a good preacher (Khateeb) are analyzed. Additionally, the responsibility of the audience is addressed in this section. Finally, the findings, conclusions, and references are mentioned. To achieve the objectives of this research, descriptive and analytical methods were employed. The Friday sermon is a crucial component of the Friday prayer, without which the prayer is not valid.

Keyword: Friday; Sermon; Moderation; Education; Preacher; Audience; Reform

ارجاع: هاشمی، س. ا. (۱۴۰۳). د ټولني د افرادو په تربيت کې د جمعي د خطبې رول. ژورنال علمی-تحقیقی علوم

اجتماعی-پوهنتون کابل ۷ (۲۰۲۷). ۱۰۲-۸۷. <https://doi.org/10.62810/jss.v7i3.70>

سرریزه

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين أما بعد:

بې شکه چې خطبه د الله جل جلاله په لور د بلنې يوه وسيله ده. روزنې، توحيد او تقوا ته د بلنې له مهمو وسايلو څخه بلل کيږي. له دې کبله خطبه د انبياؤو عليهم السلام دنده وه، چې خپل قومونه د الله (ج) توحيد او اطاعت ته راوبولي، هغوی د هغه د غضب، قهر او دردناک عذاب څخه ووپروي، تر څو هغوی له ضلالت، عقيدوي فساد، اخلاقي او ټولنيز فساد څخه چې پرې اخته وو، لاس واخلي.

د څيړنې ارزښت: په اسلامي تاريخ کې د جمعې خطبې ته ځانگړې ارزښت ورکړل شوی دی او اسلامي شريعت ورته ځانگړي شرايط او اداب ټاکلي دي. د جمعې خطبه نه يوازې د اسلامي دين يو مهم رکن دی، بلکې د اسلامي نړۍ په ټولنيز او سياسي ژوند کې هم ځانگړی ځای لري. دا د مسلمانانو د يووالي، شعور لوړولو، د ټولنيزو او اخلاقي ستونزو د حل يوه اړينه وسيله ده.

د څيړنې پوښتنې: اصلي پوښتنه

د ټولني د افرادو په روزنه کې د جمعې د خطبې نقش څه دی؟

فرعي پوښتنې

۱. د خطبې ارکان کوم دي؟
۲. د خطبې برخې کومې دي؟
۳. د يوې ښې خطبې ځانگړتياوې څه دي؟
۴. د ښه او اغېزمن خطيب صفتونه څه دي؟
۵. د مخاطبينو مسؤوليتونه څه دي؟

د څيړنې موخې

دغه څيړنه لاندې موخې لري

۱. د جمعې د خطبې روزنيز رول بيانول؛
۲. د يوې ښې خطبې ځانگړتياوې بيانول؛
۳. د مخاطبينو د مسؤوليتونو شرحه او بيان؛
۴. د ښه خطيب صفتونه بيانول؛

د څیړنې ستونزه (Problem)

ډېری خلک د جمعې خطبې ته پاملرنه، نه کوي. د جمعې په ورځ یوازې دوه رکعته فرض ادا کوي او بیا کور ته ځي، چې د خطبې له گټو او ثواب څخه یې برخې پاتې کیږي. د خطبې گټې او د ټولنې د افرادو په تربیت کې د هغې رول په اړه، په عربي او نورو مشهورو ژبو کې ډیر کتابونه او مقالې لیکل شوي دي؛ خو په پښتو ژبه کې په دې اړه تر اوسه کومه مقاله یا کتاب ونه موندل شوو نو ومې غوښتل چې په دې هکله یوه علمي مقاله ولیکم تر څو زمونږ لوستونکي ترې گټه واخلي.

د موضوع مخینه: د جمعې د خطبې تاریخي مخینه د اسلام په مقدس تاریخ او د نبوي دورې پېښو پورې اړه لري. جمعه په اسلام کې یوه ځانگړې ورځ ده، چې د مسلمانانو لپاره د عبادت او ټولنیزې غونډې ځانگړې ارزښت لري. د جمعې لمونځ د اسلامي شریعت له مهمو احکامو څخه دی او په دې لمانځه کې خطبه ورکول یو لازمي شرط گڼل کېږي. د جمعې خطبه د اسلام په لومړیو وختونو کې رامنځته شوه. رسول الله ﷺ د مدینې منورې د هجرت نه وروسته د مسلمانانو لپاره د جمعې د لمانځه ځانگړې غونډه جوړه کړه او د دې غونډې یوه مهمه برخه د خطبې ورکول و. تاریخ وایي چې په لومړي ځل د جمعې لمونځ د مدینې په "قبا" سیمه کې ادا شو او خطبه یې حضرت اسعد بن زراره ورکړه. بیا وروسته رسول الله ﷺ د مدینې په نبوي مسجد کې په منظم ډول د جمعې لمونځ پیل کړ.

د رسول الله ﷺ په زمانه کې د جمعې خطبې محوري موضوعات د اسلامي عقیدې ترویج، د اخلاقي ارزښتونو بیان، د مسلمانانو تر منځ یووالي ته بلنه او د اسلامي شریعت اړوند احکام وو. خطبه به اکثره لنډه، روښانه او د وخت اړتیاوو ته په کتو ویل کېده.

د خلفاوو په دور کې په خطبو کې پرمختګ راغی. د خلافت په دوره کې د جمعې خطبه د اسلامي دولت د اعلانونو، د سیاسي پیغامونو او د ټولنیزو ستونزو د حل وسیله وگرځېده.

حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه او حضرت عثمان بن عفان رضی الله عنه به په خطبه کې خلکو ته دیني لارښوونې کولې او د دوی ستونزو ته به یې ځوابونه ویل.

د جمعې خطبې تر اوسه دوام لري. دلته د معاصر دور هغه کتابونه چې د جمعې خطبو په اړه لیکل شوي او د مؤلفینو نومونه ورسره ذکر شوي دي وړاندې کوم:

۱. الخطبة العصرية - مؤلف: ډاکټر محمد بن عبدالرحمن العريفي. دغه مؤلف د خطبې اهمیت ډیر ښه څیړلی دی او د یو ښه خطیب په صفتونو باندې یې ټینګار کړی او هغه یې په مفصله توګه شرحه کړې دي.

۲. خطبة الجمعة وأحكامها الشرعية - مؤلف: شيخ عبدالعزيز بن فوزان الفوزان. دغه مؤلف د خطبې احكامو باندې يې ټينگار كړى او هغه يې په روښانه توگه شرحه كړي دي.

۳. خطب الجمعة في الكتاب والسنة وأثرها في المجتمع - مؤلف: داکتر عبدالله بن محمد الطيار. دغه مؤلف د قرآن او سنتو په رڼا کې د جمعې د خطبې مكانت او څرنگوالي شرح كړى دى او د ټولنې په افرادو باندې يې د خطبې اغيزې تربحث لاندې نيولې. تر څنگ يې نور مسايل هم په ضمني توگه ذكر كړي دي.

ما په دغې علمي مقاله کې په لنډ ډول د خطبې ډېر مسايل شرحه كړي دي. يوه شي چې دغې څېړنې ته ځانگړتيا ورکړې، هغه داده چې دا څېړنه په پښتو ژبه ترسره شوې او تر دې وړاندې په دې اړه په پښتو ژبه چا څېړنه نه ده ترسره كړې.

څېړندوؤ: دغه څېړنه د قرآن، احاديثو او فقهاوو دنظرونو په رڼا کې له توصيفي - تحليلي ميتودونو څخه کار اخيستل شوى دى.

لومړى مبحث: د جمعې د خطبې حكم او ارکان. په دې مبحث کې د جمعې د خطبې حكم او ارکان ترڅېړنې لاندې نيول شوي دي.

لومړى مطلب: د جمعې د خطبې حكم

ډېرى حنفي، مالكي، شافعي او حنبلي فقهاء او علماء په دې نظر دي، چې د جمعې دلمانځه لپاره د جمعې د خطبې ويل شرط او فرض دى. د دوى د استدلال اساس په لاندې دلايلو ولاړ دى:

قرآن كريم: د الله تعالى حكم: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سورت الجمعة: ۹) ژباړه: "اى هغو كسانو چې ايمان مو راوړى دى! كله چې د جمعې په ورځ د لمانځه (جمعې) لپاره اذان وشي، نو د الله ذكر ته ور وځئ او سودا پرېردئ. دا ستاسو لپاره غوره ده كه پوهيرئ." (القرآن الكريم و ترجمه معانيه الى لغة البشتو: ج ۲ ص ۱۷۲۲). علماء وايي چې: ذكر الله دلته د خطبې په معنى دى.

حديث شريف: نبي كريم صلى الله عليه و سلم په هره جمعه کې خطبه ورکړې ده. لکه څنگه چې په لاندې حديث شريف کې راغلي: كان النبي صلى الله عليه و سلم يخطب في كل جمعة خطبتين. (البخاري، ۲۰۱۷). ژباړه: نبي كريم صلى الله عليه و سلم په هره جمعه کې دوې خطبې ورکولې.

۲- سنت یا استحباب:

لږ شمیر فقها وایي، چې خطبه سنت یا مستحب ده؛ ځکه د جمعې لمونځ له خطبې پرته هم اداء کیدای شي. د دوی دلیل دا دی، چې خطبه د دیني نصیحت او تعلیم لپاره ده، نه د لمانځه د شرط په توګه.

۳- د علماوو تفصیلي نظرونه

حنفي مذهب: په حنفي فقه کې د جمعې د لمانځه لپاره خطبه شرط ده او له هغې پرته لمونځ نه اداء کيږي (المرغیناني، ۲۰۰۰، ج ۱ ص ۱۳۸).

شافعي مذهب: شافعي علماء وایي، چې خطبه د جمعې د لمانځه یوه اساسي برخه ده (النووي، ۱۹۹۷، ج ۴ ص ۵۰۴).

مالکي مذهب: مالکي علماء هم د خطبې وګڼي او اشاره کوي او وایي چې پرته له خطبې د جمعې لمونځ نه اداء کيږي (التنوخې، ۱۹۹۴، ج ۱ ص ۱۵۲).

حنبلي مذهب: د حنبلي مذهب له مخې خطبه د جمعې د لمانځه لپاره ضروري ده (ابن قدامه، ۱۹۹۲، ج ۲ ص ۱۷۲).

د څلورو مذاهبو په اجماع سره له خطبې پرته د جمعې لمونځ سم نه دی، نو خطبه د جمعې د لمانځه اساسي شرط دی.

دویم مطلب: د جمعې د خطبې ارکان: د جمعې د خطبې ارکان په لاندې ډول دي:

۱- د الله تعالی حمد او ثناء: د خطبې په پیل کې باید د الله تعالی حمد او ستاینه وشي.

نبي ﷺ فرمایلي دي: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشَهُدٌ فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ» (ابن حنبل احمد، ۲۰۰۱، ج ۱۳ ص ۳۹۱)؛ (الترمذی (۱۹۷۵) ج ۳ ص ۴۰۶). ژباړه: هره خطبه چې په هغې کې د الله تعالی حمد نه وي، هغه ناقصه ده.

۲- په توحید او رسالت باندې شهادت: په خطبه کې باید د توحید (لا اله الا الله) او د محمد ﷺ د رسالت خبر ورکړل شي.

۳- د تقوی په اړه: د خطبې یوه برخه کې باید خلک د الله تعالی د تقوا په لور وهڅول شي. الله تعالی فرمایلي دي: ((وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ...)) (ابرهیم: ۵). ژباړه: او هغوی ته د الله (لویي او نعمتونو) ورځې په یاد کړه. د نبي ﷺ په خطبو کې به تل د تقوا ذکر کېده.

۴- د قرانکریم تلاوت: د خطبې په جریان کې باید د قران کریم یو آیت تلاوت شي.

لکه څنگه چې په حدیثونو کې ذکر شوي، نبي ﷺ به په خپلو خطبو کېد قران کریم تلاوت کاوه. جابر رضي الله عنه روایت کوي: کانت لرسول الله خطبتان يجلس بينهما يقرأ القرآن، و يذكر الناس (الأصفهاني، ۱۹۹۶. ج ۲ ص ۴۵۱). ژباړه: رسول الله ﷺ به دوه خطبې ورکولې، د دواړو تر منځ به کښېناست، په خطبه کې به يې قران تلاوت کاوه او خلکو ته به يې نصيحت او يادونه کوله.

۵- د رسول الله ﷺ درود: په خطبه کې باید د رسول الله ﷺ درود وويل شي.

نبي ﷺ فرمايلي دي: «من صَلَّى عَلَيَّ صِلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا» (الآلوسی چ. ۲۰۰۱. ج ۱ ص ۲۱۷)؛ (النسائي (۱۹۸۶) ج ۲ ص ۲۵). ژباړه: چا چې پر ما يو ځل درود ووايه، الله به پر هغه لس ځله رحم وکړي.

۶- دعاء: د خطبې په پای کې باید د مسلمانانو لپاره دعا وشي. نبي ﷺ به په خطبو کې دعا کوله او د مسلمانانو د خير غوښتنه به يې کوله. د جمعې د خطبې پر مهال په خطبه کې د دعا کولو اړوند يو حديث د دعا د فضيلت په اړه دی. د رسول الله ﷺ دا قول، د دعا کولو اهميت څرگندوي:

د ابوهريره رضي الله عنه حديث: رسول الله ﷺ وفرمايل: "إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ سَاعَةً لَا يُؤَاقِفُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ." (البخاري، ۱۴۲۲ هـ ق. ج ۷ ص ۵۱).

ژباړه: "په جمعه کې يوه داسې شېبه شته، چې کله يو مسلمان بنده په هغې کې ولاړ (په لمانځه يا دعا کې) له الله څخه يو څه وغواړي، نو الله به خامخا هغه ورکړي."

دويم مبحث: په دغه مبحث کې د جمعې د خطبې برخې او د نبي او مؤثرې خطبې ځانگړتياوې شرحه شوې دي.

لومړی مطلب: د جمعې د خطبې برخې

خطبه درې مهمې برخې لري: سرريزه، متن او خاتمه. دلته يې هره برخه تشریح شوې ده.

۱. سرريزه

سرريزه د خطبې پيل دی، چې خطبې ته د اورېدونکو د پام راگرځولو لپاره ويل کېږي. په سرريزه کې معمولاً لاندې ټکي شامل وي:

• حمد او ثنا: د الله تعالی ستاينه.

- درود شریف: پر رسول الله ﷺ درود ویل.
 - شهادتین: د توحید او رسالت په شهادت باندې ټینگار.
- د سريزې موخه: د اورېدونکو د زړونو نرمول او هغوی د خطبې اصلي موضوع ته چمتو کول دي.

۲. متن

متن د خطبې اصلي برخه ده، چې د خطبې موضوع پکې تشریح کېږي. په متن کې لاندې ټکي شامل دي.

الف: د موضوع د روښانتیا لپاره په قرآن او حدیث باندې استدلال.

ب: د موضوع اړوند اسلامي لارښوونې، نصیحتونه او د ژوند دستونزو لپاره د حل لارې بیانول.

ج: د شرعي احکامو عملي تطبیق او یادونه.

د متن هدف دا دی، چې اورېدونکي پوه کړي، د هغوی ایمان پیاوړی کړي او د هغوی د اصلاح هڅه وکړي.

۳. پایله

پایله د خطبې پای دی. دا برخه لندڼه او جامع وي، چې د موضوع په لنډیز او پای ته رسولو کې مرسته کوي. په پایله کې د خطبې عمومي نتیجه وړاندې کېږي او په دعا کولو سره خطبه پای ته رسېږي، چې په عمومي ډول د امت د خیر، برکت او هدایت دعاگانې پکې شاملې وي (سیدسابق، ۱۹۸۳. ج ۱ ص ۱۹۶-۱۹۳)؛ (ابن قدامه. ۲۰۰۰م. ص ۱۰۸-۱۱۰)؛ (الفوزان (۲۰۰۳م).

دویم مطلب: د ښې او اغېزمنې خطبې ځانگړنې

د اسلامي لارښوونو او د علماوو د بیان په رڼا کې، یوه ښه او اغېزمنه خطبه باید لاندې ځانگړنې ولري:

۱- د روښانه او جامع موضوع ټاکل

خطبه باید د یوې ځانگړې موضوع په اړه وي، په واضح ډول وړاندې او بې ځایه اوږده نه شي.

۲- د قرآن او حدیث په رڼا کې د خطبې ورکول

د خطبې اصلي اساس باید د قرآن او نبوي احادیثو په رڼا کې وي، ترڅو اورېدونکي علمي او روحاني پیاوړتیا ترلاسه کړي.

۳- اخلاص او د نیت صفا والی

خطبه باید د الله تعالی د رضا لپاره وي، نه د شهرت یا د خلکو د خوښې لپاره. ځینې خطیبان د دې لپاره چې په خلکو کې شهرت یا لوی مقام ته ورسیري، په خپله خطبه کې لفاظي کوي، په حکومت اونوموتو کسانو باندې بېخایه نیوکې کوي، چې دغه ډول خطبې د خلکو په روزنه هېڅ اغېز نه لري.

۴- د اورېدونکو حالت ته پام نیونه

خطیب باید د خلکو علمي، کلتوري او ټولنیزو حالاتو ته پام وکړي او د هغوی اړتیاوو ته په کتو خبرې وکړي.

۵- له اورېدوالي ډډه کول

د خطبې وخت باید مناسب وي. ډېره اوږده خطبه ستړې کونکې او په ډېره لنډه کې بیا خلکو ته سم پیغام نه رسیري. په عمومي توګه د اورېدونکو د بېلابېلو حالتونو ته پام نیونه، اعتدال او منځلاری توب غوره کول د یوې ښې خطبې ځانګړنه ده، ځکه اوږده وینا اکثراً اورېدونکي ستړي کوي، د کارونو د وروسته پاتې کېدو لامل کیږي او د خپلو اړتیاوو د پوره کولو څخه وروسته پاتې کیږي. رسول الله صلی الله علیه وسلم په لمانځه کې د دې اهمیت ته هم اشاره کړې ده، چې لمونځ د خطبې په پرتله خورا لوړ مقام لري. هغه وویل: **إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ، فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ، فَلْيَتَجَوَّزْ، فَإِنَّ فِيهِمْ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ** (ابن بطال، ۲۰۰۳ م. ج ۲ ص ۳۳۳). النیسابوري. ب. ت. ج ۱ ص ۳۴۰. (ژباړه: ایخلکو! تاسې کې ځینې داسې خلک دي، چې نور تنګوي، نو هر څوک چې خلکو ته امامت کوي، هغه دې لنډ والی وکړي، ځکه چې د ده شاته لوی، کمزوری او اړتیا لرونکي خلک دي. یوه خطبه باید له نیم ساعت نه زیاته او له شلو دقیقو کمه نه وي. په بل ځای کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال: "أَنَّ مَعَادَ بْنَ جَبَلٍ كَانَ يَصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ يَأْتِي قَوْمَهُ فَيُؤْمِمُهُمْ، فَصَلَّى لَيْلَةً مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْعِشَاءَ ثُمَّ أَتَى قَوْمَهُ فَأَمَّهُمْ فَافْتَحَ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ، فَانْحَرَفَ رَجُلٌ فَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى وَحْدَهُ وَانصَرَفَ فَقَالُوا: نَافَقْتَ يَا فُلَانُ؟ قَالَ: لَا وَاللَّهِ، وَلَا تِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَلَاخْبِرْنَهُ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَصْحَابُ نَوَاضِحٍ نَعْمَلُ بِالنَّهَارِ، وَإِنَّ مَعَادًا صَلَّى مَعَكَ الْعِشَاءَ ثُمَّ أَتَى فَافْتَحَ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفَتَانَ أَنْتَ يَا مَعَادُ؟ ثَلَاثًا، أَقْرَأَ: وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، وَسَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَأَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى." (القاسمي، ۱۹۹۴ م. ج ۱ ص ۲۵۹)؛ (ابن رجب الحنبلي، ۱۹۹۶ م. ج ۶ ص ۲۱۴).

ژباړه: جابر بن عبدالله رضی الله عنه روایت کوي: "معاذ بن جبل به له رسول الله ﷺ سره لمونځ کاوه، بیا به خپل قوم ته ورغی او هغوی ته به یې جماعت ورکاوه. یوه شپه یې رسول الله ﷺ سره د ماسختن لمونځ وکړ، بیا خپل قوم ته ورغی او هغوی ته یې جماعت ورکړ د "بقرې" په سورت یې تلاوت پیل کړ. یو سړی له لمانځه څخه ووت او ځانته یې لمونځ وکړ. خلکو ورته وویل: تا نفاق وکړ؟ هغه وویل: نه، قسم په الله، زه به رسول الله ﷺ ته ولاړ شم اودا خبره به ورته وررسوم. هغه رسول الله ﷺ ته راغی او شکایت یې وکړ: ای رسول الله! موږ ورځني کارگر خلک یو او معاذ بن جبل د ماسختن لمونځ له تا سره وکړ او بیا مونږ ته راغی، د بقرې په سورت یې تلاوت پیل کړ. رسول الله ﷺ معاذ ته وفرمایل: ای معاذ، ایا فتنه جوړونکی یې؟ (دا خبره یې درې ځله تکرار کړه)، بیا یې ورته وویل: لاند سورتونه لکه "والشمس وضحاها"، "سبح اسم ربك الأعلى"، "اقرأ باسم ربك" او "واللیل إذا یغشی" ولوله.

أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «السمت الحسن، والتؤدة، والاقتصاد، جزء من أربعة وعشرين جزء من النبوة» (الشيبياني، ۱۹۹۱، ج ۲ ص ۳۳۶)؛ (الملا الهروي القاري، ۲۰۰۲، ج ۷ ص ۷۲۹۱۴).
ژباړه: ښه خبره، نرمي او اقتصاد د نبوت له څلورويشتو برخو څخه یوه برخه ده.

یوه ښه او اغېزمنه وینا باید ډېره لنډه نه وي، ځکه چې په خطبه کې نیمگړتیا پیدا کوي، اغیزه یې له منځه ځي او مخاطبین گټه ترې نه شي پورته کولی. اما، یوه معتدله خطبه لمونځ کوونکي نه ستړي کوي، هغوی یې په ډیر شوق سره اوري او د خطبې مطلب هم هغوی ته په بشپړه توگه رسېږي.

۶- ساده ژبه او روانه وینا

خطیب باید روښانه او روانه ژبه وکاروي، ترڅو یې هر څوک په اسانۍ سره وینا درک کړي.

۷- نصیحت او اصلاح ته هڅونه

خطبه باید خلکو ته د گناهونو د پرېښودو، د تقوا د خپلولو او د اسلامي اخلاقو د غوره کولو لارښوونه وکړي.

۸- دعا کول

د خطبې په پای کې د مسلمانانو د اصلاح، هدایت او برکت لپاره دعا کول اړین دي. دا دعا د خطبې روحاني تاثیر زیاتوي (ابن القیم، ج ۱ صص ۸۰-۸۲).

دریم مبحث: دغه مبحث درې مطلبه لري، چې په لاندې ډول ترڅپړني لاندې نیول شوي دي:

لومړې مطلب: د اسلامي امت په روزنه کې د جمعې د خطبې رول

په اسلامي ټولنه کې د جمعې خطبه یو بنسټیز رول لري، ځکه چې دا د مسلمانانو د اصلاح، ښوونې او روزنې یوه منظمه او اغېزناکه وسیله ده. د خلکو د ښوونې لپاره یې لاندې گټې د یادونې وړ دي.

۱- د عقیدې اصلاح

د جمعې خطبه د توحید او عقیدې په بیانولو سره، د خلکو دیني باورونه پیاوړي کوي او د شرک او بدعت مخه نیسي.

۲- د اسلامي اخلاقو رواجول

د خطبې په وسیله خلک د صداقت، عاجزۍ او امانتدارۍ په ډول غوره اخلاقو ته هڅول کېږي.

۳- د دیني علم خپرېدل

د قرآن او حدیثو په رڼا کې د اسلامي احکامو او مسائلو بیان د خلکو دیني پوهه ډېروي.

۴- د ټولنیزو ستونزو حل

د خطبې له لارې د ټولني ستونزې په گوته کېږي او د سمونې لپاره یې لارې چارې وړاندې کېږي. لکه: بې عدالتی، نفاق او فساد.

۵- د مسلمانانو یووالي ته هڅونه: د جمعې لمونځ او خطبه د مسلمانانو د یووالي او ورورولۍ سبب ګرځي.

۶- د تقوا او پرهېزګارۍ لوړول: د خطبې نصیحتونه خلک له الله تعالی څخه د وېرې او اطاعت په لور هڅوي.

۷- د وخت اړتیاوو ته ځواب ورکول: د خطبې په وسیله د معاصرو موضوعاتو په اړه اسلامي دریځ واضح کېږي. لکه د ټکنالوژۍ، ښوونې او کلتور مسایل.

۸- د عمل کولو لپاره هڅونه: خلک د خپل دیني مسؤلیت ترسره کولو ته هڅول کېږي. لکه صدقه ورکول، د والدینو خدمت او د ګاونډیانو حقونه پوره کول.

۹- د ګناهونو مخنیوی: د خلکو د اصلاح لپاره د ګناهونو د زیانونو بیان او د توبې لارې چارې ډېرې ګټورې وي.

10- د اخروي ژوند یادونه: د آخرت د حساب او کتاب یادونه خلک له بې پروایۍ را باسي او د نېکو عملونو لپاره بیهڅوي (سید سابق، ۱۹۸۳م. صص ۱۹۲-۱۹۵).

دویم مطلب: د ښه خطیب ځانگړتیاوې

د اسلامي لارښوونو او علماوو په وینا، یو ښه خطیب باید لاندې ځانگړنې ولري، ترڅو د خپلې وینا په وسیله خلکو ته دیني او اخلاقي گټه ورسوي.

۱. اخلاص او نیک نیت: خطیب باید خپله خطبه یوازې د الله تعالی د رضا لپاره وړاندې کړي او له شهرت او دنیوي کټې څخه ډډه وکړي.
۲. دیني علم او بصیرت: یو خطیب باید د اسلامي علومو په گانه سمبال وي، ترڅو سمې او معیاري لارښوونې وړاندې کړي.
۳. حکمت او پوهېدنه: خطیب باید د مخاطبینو د حالت، ټولنیزو اړتیاوو او ستونزو ته په کتو خبرې وکړي. ځای او وخت درک کړي او د هغې سره سمې خبرې وکړي.
۴. ښه او روانه وینا: خطیب باید ساده، روښانه او روانه ژبه وکاروي، ترڅو ټول اورېدونکي د هغه له وینا څخه گټه پورته کړي.
۵. د ښو اخلاقو خاوند: خطیب باید د ښو اخلاقو خاوند وي او په خپله وینا باندې عمل وکړي، ځکه چې د عمل اغېز د خبرو په پرتله ډېر دی.
۶. د وینا وضاحت او ترتیب: خطیب باید خپله وینا په منطقي تسلسل سره وړاندې کړي او موضوع په روښانه توګه تشریح کړي او په دې توګه خپله وینا اغېزمنه کړي.
۷. صبر او زغم لرونکی: خطیب باید په هر حالت کې صبر ولري او د خلکو د پوښتنو یا نیوکو په وړاندې خپله حوصله ونه بايلي.
۸. په قراني او نبوي احادیثو باندې استدلال وکړي. وینا یې باید د دین په اصولو ولاړه وي.
۹. د ټولنیز بدلون احساس: خطیب باید با احساسه شخص وي. باید د ټولنې ستونزې او اړتیاوې وپېژني او خپلې ویناوې د هغوی د حل لپاره وړاندې کړي.
۱۰. د خلکو اصلاح ته هڅونه: خطیب باید د خلکو په زړه کې د خیر او اصلاح شوق پیدا کړي او هغوی نیکو عملونو ته وهڅوي (بکر ابوزید، ۲۰۰۰م. صص ۶۰-۶۴).

دریم مطلب: د امام د خطبې پر وړاندې د مخاطبینو مسؤولیت

د اسلامي لارښوونو پر بنسټ، مخاطبین د امام د خطبې په وړاندې ځینې مهم مسؤولیتونه لري، چې دا د جمعي د خطبې ارزښت او اغېز نور هم زیاتوي. چې په لاندې ډول یې یادونه کيږي:

۱. د خطبې د اورېدو لپاره دخپل نیت صفا کول: مخاطبین باید د خطبې اورېدو نیت د الله تعالی رضا او د دیني لارښوونو ترلاسه کولو لپاره وکړي، نه داچې د یوه دود دپوره کولو لپاره خطبې ته حاضر شي.

۲. چوپتیا غوره کول او پاملرنه کول: په خطبه کې خبرې کول یا بې پروايي کول منع دي. رسول الله ﷺ فرمایي "إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَوْتَ" ژباړه: که د خطبې پر مهال دې خپل ملگري ته وویل چې چوپ شه، نو تا په خپله بې ځایه کار وکړ" (البخاري ۱۴۲۲. حدیث نمبر ۹۳۴)؛ (الشافعی. ۱۹۵۱ م. ج ۱ ص ۱۳۷).

۳. د خطبې پر مهال احترام کول: مخاطبین باید د امام وینا ته بشپړ احترام وکړي او د خطبې پر مهال له غیر اړینو حرکتونو څخه ډډه وکړي.

۴. د وینا په اړه غور او فکر کول: مخاطبین باید د خطبې موضوع ته په غور سره پاملرنه وکړي او د امام پیغامونو ته په زړه کې ځای ورکړي.

۵. د خطبې د لارښوونو عملي کول: د خطبې ریښتیني اغېز هغه مهال څرگندېږي، چې مخاطبین د امام له وینا څخه زده کړه وکړي او په خپل ژوند کې یې عملي کړي.

۶. د امام لپاره دعا کول: مخاطبین باید د امام لپاره د اخلاص، برکت او ښې وینا دعا وکړي، ترڅو هغه د ټولني د اصلاح په برخه کې بريالی شي.

۷. د خطبې لپاره وختي راتلل: مخاطبین باید د جمعي لمانځه ته په خپل وخت حاضر شي، څو د خطبې ټولې برخې واوري. د رسول الله ﷺ حدیث دی: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ، ثُمَّ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْأُولَى، فَكَانَ قَرَبًا بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَانَ قَرَبًا بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ فَكَانَ قَرَبًا كَبْشًا أَقْرَبَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَانَ قَرَبًا دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَانَ قَرَبًا بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ» (الاصححی المدني. ۱۹۸۵ م. ج ۱ ص ۱۳۹)؛ (الدارمي، البستي. ۱۹۹۳. ج ۷ ص ۱۳).

ژباړه: (چا چې د جمعي په ورځ د جنابت غسل وکړ، بیا په لومړي ساعت کې د جمعي لپاره ولاړ، نو داسې دی لکه یو اوبښ یې چې قرباني کړی وي او که په دویم ساعت کې ولاړ، نو داسې دی لکه یوه

غوا یې چې قرباني کړې وي. که په درېیم ساعت کې ولاړ، نو داسې دی لکه یو ښکروړ گله یې چې قرباني کړی وي، که په څلورم ساعت کې ولاړ، نو داسې دی لکه یوه چرگه یې چې قرباني کړې وي، او که په پنځم ساعت کې ولاړ، نو داسې دی لکه یوه هگۍ یې چې قرباني کړې وي او کله چې امام راځي، نو ملایکې د ذکر اورېدو لپاره حاضرېږي).

وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ» (النووي. ۱۳۹۲هـ ق. ج. ۱۷ ص ۲۱)؛ (ابن دقیق العید. ۲۰۰۳م. ج ۱ ص ۱۹). ژباړه (هیڅ داسې قوم نشته چې د الله د کتاب د تلاوت او د هغه د مدارست لپاره د الله په یو کور له کورونو (مسجدونو) کې راټول شوي؛ مگر چې الله پر هغوی اطمینان نازلوی او د الله رحمت پرې خپرېږي او ملایکې ترې چاپیره کېږي او الله یې د هغه چا په منځ کې یادوي چې د هغه سره دي.

۸. له بې پامۍ ډډه کول: په خطبه کې د موبایل کارول، لوبې کول یا بل څه ته پاملرنه کول د خطبې ارزښت ته زیان رسوي او د عبادت ثواب کموي.

۹. د امام په خطبې کې د موضوع ملاتړ کول: که د خطبې موضوع د ټولني ستونزو حل کول وي، مخاطبین باید د هغې د عملي کولو لپاره هڅې وکړي او د مثبت بدلون برخه شي.

۱۰. د خطبې په اړه نورو ته پیغام رسول: مخاطبین باید د خطبې گټور پیغامونه هغو کسانو ته ورسوي، چې حاضر نه وو، ترڅو د خیر او اصلاح حلقه پراخه شي (الامام النووي. ۱۹۹۸. صص ۱۶۴-۱۶۶).

لاس ته راوړنې

۱. د امام له خوا د جمعې له لمانځه څخه وړاندې د خطبې ویل واجب او شرط دي، نو له هغې پرته لمونځ نه صحیح کیږي.

۲. خطبه یوه بريالۍ وسیله ده چې مصلحین، علماء، داعیان او مشران یې د ټولني د افرادو د سمووني لپاره کاروي.

۳. یوه ښه خطبه باید متوسطه وي، که چیرې ډیره اوږده وي په خلکو باندې ډیره سخته تمامیږي، ځکه ځینې خلک سپین رېږي، ناروغان او ځینې بیا خپلې بوختیاوې لري. خطبه باید ډیره لنډه هم نه وي، ځکه چې اصلي مطلب په کې نه ادا کیږي او بې پایلې پای ته رسېږي.

۴. اعتدال او منځلاری توب یو اساسي اسلامي اصل دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په ټولو چارو کې پرې ټینګار کړی دی او دا یې د نبوت یوه برخه همګرځولې ده.
۵. یو خطیب باید د بصیرت، حکمت، علم او عمل خاوند وي.

بحث او مناقشه: ډېری حنفي، مالکي، شافعي او حنبلي فقهاء او علماء په قران او حدیث باندې استدلال کوي په دې نظر دي، چې د جمعې د خطبې ویل د جمعې دلمانځه لپاره شرط او فرض دي؛ خو یو لږ شمیر فقهاء وايي چې خطبه سنت یا مستحب ده او د جمعې لمونځ له خطبې پرته هم اداء کیدای شي. د دوی دلیل: خطبه د دیني نصیحت او تعلیم لپاره ده، نه د لمانځه د شرط په توګه. اصلي خبر دا ده، چې د څلورو مذاهبو په اجماع سره د جمعې لمونځ له خطبې پرته صحیح نه دی. د جمعې خطبه د لمانځه اساسي شرط دی او له دیني نصوصو څخه یې د فرضیت په اړه ښکاره دلایل موجود دي.

پایلي

د دغه تحقیق په نتیجه کې لاندې پایلو ته رسېږو.

۱. خطبه د پیغمرانو یوه کامیابه وسیله وه، چې د خلکو په اصلاح او روزنه کې ډیره اغېزمنه واقع کېده.
۲. ویناوالو ته په کار ده، چې په خپلو ویناوو کې قراني ایتونه شامل کړي، ترڅو ددوي وینا ښایسته کړي، د دلیل قوت ورکوي او هغه سره د حق په وینا کې مرسته کوي. د ایت په استشهاد کولو او د هغه په مناسب وخت او ځای کې په لوستلو سره وینا قانع کوونکی دلیل جوړېږي، چې زړونه ځانته راکاږي، غوږونه تازه کوي او عقلمونه د پوهېدو لوري ته رسوي.
۳. په خطبه کې د نبوي احادیثو شاملول، د مثالونو راوړل، قراني کیسې بیانول او په اشعارو استناد کول د خطبې اغیزې زیاتوي، چې دا کړنه ډیر خلک تقوا او پرهیزګاری ته را اړوي.
۴. یو خطیب باید عالم، با حکمته او با تدبیره واوسي. په هره جمعه کې یوه موضوع و ټاکي او هغه په سمه توګه وڅیړي. داسې نه وي چې په بېلابېلو موضوعاتو خبرې وکړي، موضوع د روښانتیا پرځای د ابهام لوري ته لاړه شي او د اصلي موضوع د څېړلو حق هم ادا نه شي کړای.

أخذليكونه

قرآن كريم

ابن بطلال، أبو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٣م). شرح صحيح البخارى لابن بطلال. الطبعة: الثانية. السعودية، الرياض: مكتبة الرشد.

ابن دقيق العيد، تقي الدين أبو الفتح محمد بن علي (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م). الأربعين النووية في الأحاديث الصحيحة النبوية. الطبعة: السادسة: مؤسسة الريان

ابن قدامه، الموفق الدين عبدالله بن احمد بن محمد. (١٩٩٢م). المغنى. مكتبة القاهرة.

ابن القيم، شمس الدين ابو عبدالله محمد بن ابي بكر (١٩٩٤). زاد المعاد.

ابو زيد بكر (٢٠٠٠). حلية طالب العلم

الأصبهاني، الإمام مسلم أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران. (١٤١٧هـ - ١٩٩٦م). المسند المستخرج على صحيح. المحقق: محمد حسن محمد حسن إسماعيل الشافعي. الطبعة: الأولى، لبنان بيروت: دار الكتب العلمية.

البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي (١٤٢٢هـ ق). صحيح البخاري. الطبعة: الأولى. دار طوق النجاة الترمذي، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك، (١٣٩٥هـ - ١٩٧٥ م). سنن الترمذي. الطبعة: الثانية، مصر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي.

التنوشي، سنحون بن سعيد (١٩٩٤). المدونة الكبرى. بيروت: دار صادر بيروت.

الجزري، مجد الدين المبارك بن محمد بن محمد بن محمد ابن عبد الكريم الجزري ابن الأثير الشيباني (١٩٩١). جامع الأصول في أحاديث الرسول. تحقيق: عبد القادر الأرناؤوط - التتمة تحقيق بشير عيون، الطبعة: الأولى. مكتبة الحلواني - مطبعة الملاح - مكتبة دار البيان

الدارمي، البُستي، محمد بن حبان (١٤١٤ - ١٩٩٣). صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان. الطبعة: الثانية، المحقق: شعيب الأرناؤوط. بيروت: مؤسسة الرسالة.

الشافعي، أبو عبد الله محمد بن إدريس. (١٣٧٠هـ - ١٩٥١م) مسند الشافعي. بيروت لبنان: دار الكتب العلمية.

شربيني، خطيب (١٩٩٧). الإقناع في حل ألفاظ أبي شجاع.

الشيباني، أبو بكر بن أبي عاصم وهو أحمد بن عمرو بن الضحاك بن مخلد. (١٤١١ - ١٩٩١). الأحاد والمثاني. المحقق: د. باسم فيصل أحمد الجوابرة، الرياض: دار الراية.

الفوزان، صالح (٢٠٠٣). الخطبة وأحكامها في الفقه الإسلامي.

القاسمي، أبي القاسم، ابن الوزير، محمد بن إبراهيم، (١٤١٥هـ). العواصم والقواصم في الذب عن سنة. الطبعة: الثالثة. بيروت: مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع.

المرغيناني، ابو الحسن علي بن ابي بكر (٢٠٠٠م). البداية في شرح الهداية. دار الفكر.

الملا الهروي القاري، علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين (١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م). مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح. الطبعة: الأولى. بيروت لبنان: دار الفكر.

المدني، مالك بن انس بن مالك. موطأ الإمام مالك. (١٤٠٦هـ - ١٩٨٥م). بيروت لبنان: دار إحياء التراث العربي،

- النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني، النسائي (١٤٠٦ - ١٩٨٦). السنن الصغرى للنسائي. الطبعة: الثانية. حلب: مكتب المطبوعات الإسلامية
- النووي، أبو ذكريا يحيى بن شرف. (١٩٩٧م). المجموع شرح المهذب. دار إحياء التراث العربي.
- النووي، أبو ذكريا يحيى بن شرف (١٩٩٨) الأذكار النووية،
- النووي، أبو ذكريا محيي الدين يحيى بن شرف. (١٣٩٢). المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج. الطبعة: الثانية. بيروت: دار إحياء التراث العربي.
- النيسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري. (ب ت). صحيح مسلم. المحقق: محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت: دار إحياء التراث العربي.